

opusdei.org

Kasvu kazakstanilaiseksi

Claudia Valbuena ei voinut kuvitella asuvansa kaukana kotimaastaan Chilestä. Hän saapui Almatyyn 10 vuotta sitten perustaakseen Opus Dein keskuksen. ”Kasvu kazakstanilaiseksi” on ollut pitkä prosessi, mutta hän tuntee olevansa jo puoliksi perillä...

20.6.2010

”On olemassa seikkailunhaluisia ihmisiä. En kuulu heihin. Olin tyytyväinen elämäni Italiassa, kun

minua pyydettiin lähtemään Kazakstaniin. Hetken pohdittuani tilaisuutta sanoin lopulta: Selvä, mennään sitten.”

”Kasvu kazakstanilaiseksi on syvä kulttuurillinen, fyysinen ja psykologinen muutosprosessi, joka vaatii avoimuutta ja joustavuutta. Kazakstan on juuriltaan paimentolaismaa, jossa asuu 130 eri etnistä ryhmittymää. Kulttuuria voisi kuvailla sekä itämaiseksi että venäläiseksi (kazakstanilaiset elivät aluksi tsaarien, sittemmin kommunistien vallan alla).

”Minulle kaikki oli uutta: ruoka, ilmasto, ihmisten kommunikaatiotavat. Kazakstanilaiset ovat tarkkoja yksityisyydestään mutta samalla avoimia ja lämpimiä.

Enemmistö väestöstä on muslimeja. Edustettuna on myös Venäjän ortodoksinen kirkko. Katolilaiset

ovat vähemmistössä, ja evankelioimisen prosessi alkaa luonnollisesti kääntymyksestä.

”Uskonnollinen kulttuuri on vähäistä. Ihmiset eivät mielellään puhu näistä asioista, vaikka ymmärtävätkin tarvitsevansa Jumalaa”, Claudia sanoo. ”Pyhän Jose Marian hengellinen sanoma voittaa vähitellen kuuntelijoita. Avain on vapaus: kun ihmiset todella tuntevat olevansa vapaita, he ottavat askeleita kohtia uskoa.”

Johannes Paavali II:n pyynnöstä

”Opus Dein aloittaminen Kazakstanissa tuli Johannes Paavali II:n toivomuksesta, joka oli vieraili nykyisessä pääkaupungissa Astanissa vuonna 2001”, Claudia kertoo.

Johannes Paavali II neuvoi Kazakstanin piispaa kääntymään Opus Dein prelaatin puoleen jo vuonna 1994 piispan etsiessä

organisaatiota, joka voisi työskennellä maan koulutuksen ja nuorten parissa. Toive toteutui: ensimmäiset Opus Dein jäsenet saapuivat Almatyyn, toiseksi suurimpaan kaupunkiin, vuonna 1997.

Kun Claudia ja hänen seuralaisensa saapuivat Kazakstaniin vuonna 1998, aluksi oli löydettävät asuin- ja työpaikka. Claudia sai töitä englannin opettajana, jonka jälkeen hän alkoi itse opiskella maan kahta virallista kieltä, venäjää ja kazakstania, joka oli turkkilaista perää.

”Opetin englantia KIMEP kauppakorkeakoulussa, joka oli maan ensimmäisiä oppilaitoksia, joka valmisti nuoria opiskelijoita työskentelemään markkinatalouteen kehittyvässä maassa. Nykyään meillä kaikilla on eri työt, ja kolme nuorta

jäsentä aloittavat käydä yliopistossa täällä”, Claudia sanoo.

Projekteja ja unelmia

Tärkein apostolinen hanke on terveysalan koulutuskeskus.

”Haluamme auttaa ihmisiä ymmärtämään, että palveleminen työpaikalla ja kotona on äärimmäisen tärkeää yhteiskunnalle. Kommunismin aikana sitä ei pidetty arvossa, ellei kyseessä ollut jokin erityistilaisuus”, hän selittää.

Rakentaminen voi alkaa, kun varat on kerätty ja rakennusluvut saatu.

Nämä prelatuurin uskovat ovat viimeisen 10 vuoden aikana keskittyneet naisten kouluttamiseen. Koulutus on tarkoitettu naisille kaikista yhteenkunnan luokista ja tukee yhteiskunnallista aloitteellisuutta ja perhearvoja.

Mitä tulee apostolaattiin, Claudian mukaan se tapahtuu ystävyiden

kautta. ”Kun ihmiset näkevät, miten elämme, he kiinnostuvat Jumalasta ja työstämme. Ystävämme huomaavat, että heidän elämästään puuttuu jotakin. Kaikella, mitä he tekevät, voi olla ylimaallista merkitystä.”

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/kasvu-kazakstanilaiseksi/](https://opusdei.org/fi-fi/article/kasvu-kazakstanilaiseksi/)
(12.4.2026)